

ANNORLUNDA men inte ensam

Juliann Tenney Doman
(Baserad på en sann berättelse)

Brrrrring! Klockan ringde in dagens sista lektion. Nu när Megan gick på mellanstadiet hade hon olika lektioner under dagen. Och det fanns mycket att lära sig. Megan var glad att hennes sista lektion var studietid. Det betydde att hon kunde börja med läxorna.

Megan satte sig vid ett tomt bord. En pojke som hette Bennett kom fram till henne.

"Du, Megan, du är mormon, eller hur?"

"Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sa Megan.

"Så du tror att Joseph Smith skrev Mormons bok eller något, eller hur?" frågade Bennett.

Megan bad en snabb, tyst bön för att få veta hur hon skulle svara. "Han översatte Mormons bok", sa hon. "Gud kallade honom att bli profet för att han skulle hjälpa till

att föra tillbaka Kristi kyrka."

Bennett rynkade på näsan.

"Det låter inte klokt", sa han. Han skrattade och gick därifrån.

Megan blev varm i ansiktet. Hon stirrade ner på sin bok.

"Hej, Megan!"

Vad var det nu då? Megan tittade upp. "Åh. Hej, Taj!"

"Ledsen för Bennett", sa Taj. Han satte sig mitt emot henne.

"Det du sa lät viktigt för dig."

"Tack", sa Megan. "Det är det."

"Jag tror att jag vet hur det känns", sa Taj. "Jag är den enda hinduen i skolan. Det är svårt när andra inte försöker förstå det man tror på."

Megan kände sig ibland ensam som den enda medlemmen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i skolan. Men hon hade aldrig trott att andra barn kunde känna så också.

"Mina föräldrar säger att när någon är dum så är det för att de inte känner sig glada inombords", sa Megan. Hon snurrade en blyertspenna

med fingrarna. "Jag undrar om Bennett känner sig ledsen. Eller ensam."

Taj lade huvudet på sned. "Du har säkert rätt. Han kanske behöver en vän."

Megan log brett. "Han kanske behöver två!"

Nästa dag när de hade studietid såg Megan och Taj att Bennett satt ensam vid ett bord.

"Hej, Bennett", sa Taj.

Bennett såg överraskad ut. "Hej."

"Vad arbetar du på?" frågade Megan och satte sig på en stol.

"Historia."

"Inför provet i morgon?" Taj satte sig också ner.

"Japp", sa Bennett.

"Det är mycket att komma ihåg", sa Taj. Bennett nickade.

"Vi kanske kan förhöra varandra." Megan öppnade sin historiebok. De turades om att ställa och besvara frågor tills klockan ringde.

"Du Megan, förlåt för i går", sa Bennett när de ställde sig upp för att gå. "Jag hörde något om din kyrka och var nyfiken." Han trampade nervöst med fötterna. "Jag tror på andra saker, men jag borde ha varit snällare."

Megan log. "Tack. Min kyrka är viktig för mig, men det är okej om vi tror på olika saker."

"Jag tror att vi blir en bra studiegrupp även om vi tror olika", sa Taj.

Bennett log brett. "Jag också. Och jag tror att det kommer att gå jättebra för oss på det här provet." ●

Det här hände i USA.

Ibland var det ensamt att vara den enda medlemmen i kyrkan.

ILLUSTRATIONER: MARK ROBISON

